

Tema: Gore srca – poziv na živi susret sa živim Kristom

Mjesto odvijanja: vjeronaučna dvorana

Vrijeme trajanja: 90 minuta

Oblici rada: frontalni, pojedinačni, rad u skupinama

Metode: gledanje i slušanje ppt prezentacije, čitanje biblijskog teksta, razgovor, pisano izražavanje, iznošenje i interpretacija katehetske građe, molitveno izražavanje

Potrebni materijal: a4 papiri, kemijske olovke

Mediji: Biblija - Novi zavjet, Bruno Ferrero: *365 malih priča za dušu 2*, laptop, LCD projektor, *PowerPoint* prezentacija, videoisječak

Ciljevi katehetskog susreta:

- na dublji način prihvatiti u srce i u um Kristovo vazmeno (spasonosno) otajstvo koje slavimo u euharistiji i povezati ga s konkretnim životnim situacijama
- upoznati i shvatiti značenje poziva „Gore srca“
- postupno uranjati u euharistijsko slavlje kao u izvor i središnju točku cijeloga kršćanskog života i života župne zajednice

TIJEK KATEHETSKOG SUSRETA

1. DODIR SA SAKRALNIM PROSTOROM

Susret se odvija u vjeronaučnoj dvorani. Potrebno je osigurati projektor i računalo. Pokrenuti prezentaciju, pripremiti meditationu glazbu.

2. MOLITVENO-SLAVLJENIČKI ASPEKT

Nakon što se sudionici kateheze okupe, susret započinje znakom križa. Slijedi zajednička molitva. Animator može prije početka odabrati jednog od sudionika koji će voditi molitvu uz meditationu glazbu.

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Amen.

Gospodine Isuse Kriste, Sine Boga živoga, evo nas pred tobom da ti izrazimo svoju vjeru, ljubav i zahvalnost za Euharistiju, taj neprocjenjivi dar tvoje ljubavi.

Ti si kruh živi koji si s neba sišao. Pred tvoj pogled donosimo i povjeravamo ti sve hrvatske djevojke i mladiće da im budeš: „Put, Istina i Život“. Posvećujemo ti sve svoje obitelji da ustraju u vjeri i vjernosti! Jakošću Duha svetoga učini ih hrabrima da daruju Domovini nove građane i Nebu nove nebesnike.

Tvojoj svemogućoj zaštiti predajemo svoje biskupe, svećenike, redovnike i redovnice. Neka budu vjerni učenici tvoga blaga i ponizna Srca. Pastiru Dobri, umnoži u svojoj Crkvi sveta duhovna zvanja.

Milosrdni Otkupitelju čovjeka, tvojoj ljubavi izručujemo sve patnike, bolesnike, umiruće, ponižene i progonjene zbog pravednosti. Neka tvoja istina rasvijetli one koji ne vjeruju! Objavi se onima koji nemaju nade! Privuci k sebi o ne koji ne znaju ljubiti ni Boga ni ljude! Ti i u naše dane upućuješ svoj poziv klonulima: „Dođite k meni svi umorni i opterećeni, i ja ću vas odmoriti“.

Ukloni sve nesloge, mržnje i nepravde iz našeg osobnog, obiteljskog i javnog života. Smiluj se svima nama u ovom vremenu, punom opasnosti i krivih mišljenja.

Gospodine i Bože naš, čuvaj svoju Crkvu od svake zablude i nemira! Udijeli našem narodu i svim narodima Zemlje mirna vremena da žive u dostojanstvu i pravednosti!

Usliši ovu našu poniznu molitvu i blagoslovi nas u našem radu i životu! Ostani s nama, Gospodine!

„Ti si jedini svet,

Ti si jedini Gospodin.

*Ti si jedini Svevišnji, Isuse Kriste,
sa Svetim Duhom u slavi Boga Oca. Amen“.*

Ponovite za mnom: „Živio Isus u našim srcima! - Živio Isus u našim srcima!

Živjela Marija u našim srcima! - Živio Isus u našim srcima!„

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Amen.

3. POUČNI DIO

MOTIVACIJA:

Čita animator ili animator može prije početka odabrati jednog od sudionika koji će voditi molitvu uz meditativnu glazbu.

Priča o kruhu (365 malih priča za dušu 2, str. 75.-76.)

U nekoj dalekoj zemlji živjela siromašna udovica. Za život je zarađivala služeći tajanstvenu bogatu staru gospođu koja je živjela u osamljenu oronulu dvorcu skrivenu usred šume. Svoje poslove udovica je obavljala savjesno i velikodušno. Jednoga dana bogata starica iznenada dade udovici na dar prekrasan prsten. „Ako prsten dvaput okreneš oko prsta, ostvarit će ti se što god zaželiš“, objasni starica. Udovica u početku nije marila za tajanstvenu moć prstena, ali kad je u njenom kraju zavladao velika suša, sjetila ga se je. Okrenula ga je dvaput oko prsta i pretvorila se u prekrasna sokola širokih krila. Poletjela je uvis i kružila nebom tražeći gdje bi mogla naći hrane za sebe, svoga sina i najbliže susjede. Letjela je dok joj nije ponestalo

snage. Zatim se s tugom u srcu vratila kući. Posvuda je vladala glad i nitko u cijelom kraljevstvu ne bijaše pošteđen. No žena nije odustajala. Ponovno je dvaput okrenula prsten na prstu i pretvorila se u ogromnu pogaču. Kad se njezin sin vratio kući i ugledao pogaču, s tekom se bacio na jelo. Kruh je čudesno tažio glad. Dok je slasno jeo, ugledao je susjeda s kojim je bio u svađi i koji mu nije bio nimalo mio. Najprije je odlučio da mu se i ne javi, ali nešto ga je u srcu probadalo sve dok ga na kraju nije pozvao da i on kuša od čudesnog kruha. Glas o golemoj pogači ubrzo se proširio selom, pa ljudi navališe odasvud: odrasli i djeca, mali i veliki, siromasi i bogataši, zdravi i bolesni, veseli i očajni. Činilo se da se pogača, koliko god je jeli, uopće ne smanjuje. Ona nije samo tažila glad, nego je izazivala i veselo raspoloženje i mir, širila je dobrotu i tjelesno zdravlje. Neprijatelji su se mirili, a zavađeni srdačno razgovarali. Posljednja mrvica kruha svake se večeri pretvarala u velikodušnu udovicu, a jutrom bi se udovica pretvarala u veliku slasnu pogaču koja je hranila duh i tijelo mještana. Tako bijaše sve do nove žetve. Jednoga je dana bila organizirana svečanost. Naravno, na svečanosti je bila i udovica. Tko god bi joj se približio, osjetio bi miris tople pogače.

„I dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: 'Uzmite, ovo je tijelo moje'." (Mk 14,22)

NAJAVA TEME S KRATKIM IZLAGANJEM UZ POTICAJNA PITANJA:

Razgovarajmo:

Dragi mladi prijatelji, jeste li ikada pomislili:

„Da sam barem živio ili živjela u Isusovo vrijeme (prije 2000 godina) u Izraelu? Kako bi to bilo dobro!!! Bilo bi mi tako lako vjerovati u Isusa i živjeti iz te vjere!“

- Što mislite: bi li zaista bilo lako?

Drugi niz mojih pitanja glasi:

- Volite li čuda?
- Vjerujete li u čuda?
- Jeste li ikada doživjeli neko čudo?
- Što ako vam sada obećam da ćete danas (ili sutra) doživjeti čudo?

(kraća emocionalna stanka)

Kada ćemo danas (ili sutra) slaviti euharistiju, doživjet ćemo čudo: mali beskvasni, tanki kruščić postat će Isusovo sveto tijelo, a po pričešćivanju njime mi ćemo postati Tijelo Kristovo – Crkva!!! Nije li to čudo? Nije li to čudesno?

Treći niz mojih pitanja glasi:

- Zašto svećenik na početku euharistijske službe, nakon poklika „Gospodin s vama!“, kliče: „Gore srca“? Što to zapravo uopće znači?
- Znači li to da nas poziva da nam srca gore vatrom ljubavi Duha Svetoga ili nas poziva da uzdignemo naša srca k Bogu?

Potrebno je ostaviti sudionicima vrijeme za promišljanje i dati mogućnost odgovora.

Poklik je riječ ili skup riječi kojim se izražava neki osjećaj. U liturgiji, poklici su odgovor Crkve na Božju riječ. Zato su poklici u liturgiji gotovo uvijek u okviru dijaloga. Na primjer: „Gospodin s vama! – I s Duhom tvojim!“; „Riječ Gospodnja! – Bogu hvala!“

Poklici koje narod kliče imaju svrhu izraziti životno oduševljenje Crkve otajstvom spasenja koje se događa u obredu. Oni proizlaze iz onog dubokog osjećaja koji se u čovjeku budi pred otajstvom. Poput onog oduševljenog i iskrenog uskliku ljudi kada saznaju da će postati roditelji ili poput radosnog uskliku djeteta pred toliko priželjkivanim darom. Ti iskreni osjećaji iz dubine bića sasvim su ljudski načini izražavanja duboke radosti i zato liturgija obiluje njima: ona omogućuje ljudima da u obredu izraze iskrenu radost zbog otajstva spasenja koje se događa u njihovoj prisutnosti.

Moramo se pred usklikima zapitati: jesmo li iskreno oduševljeni Otajstvom vjere ili tek po navici samo „odgovaramo“ na naučene riječi?

Ovaj poklik preuzet je iz Staroga zavjeta, točnije iz Knjige Tužaljki: „Uzdignimo svoje srce i ruke svoje k Bogu koji je na nebesima (Tuž 3, 41).“ Židovska duhovnost srce doživljava središtem i prostorom istinskog molitvenog života i doživljava. Srce označava bit svakoga čovjeka, tj. čitavo čovjekovo biće. Molitva je stoga ozračje koje otvara nutrinu čovjekova bića i uzdiže ju k Bogu. Poklik „Gore srca!“ izražava dakle, narav ili prirodu čitavog kršćanskog života.

Ovaj svećenikov poklik potiče Crkvu na otvaranje ili usmjerenje čitavoga bića (srca, uma, očiju, ušiju...) k Bogu – na zauzimanje istinskog molitvenog stava. Vjernik je tim poklikom pozvan pružiti čitavo biće Bogu te doživjeti uzdignuće u božanski život.

U cijelom tom trostrukom dijalogu poklicima: „Gospodin s vama! / Gore srca! / Hvalu dajmo...“, svaki poklik može se znakovito povezati s pojedinim sakramentom inicijacije (krštenje / potvrda / euharistija). Tako se „Gore srca!“ povezuje sa sakramentom potvrde (krizme), budući da potvrda po Daru Duha Svetoga

omogućuje istinsku pobožnost te izgrađuje Crkvu. Vjeru smo primili na krštenju, a potvrdom je ona opečaćena Darom Duha, koji potpomaže našu nemoć ili slabost, te uzdiže i usmjerava čovjekovo biće k nebeskoj gozbi s Kristom: k euharistiji.

Vjera je, dakle, povjerenje, predanje i usmjerenost cijele osobe koja na Božji poziv odgovara uređenjem cijelog svog života u skladu s Kristom. Kršćanska vjera zato je uskrsna vjera.

Poklik „Gore srca!“ izražava tu istinu. Naime, latinski on glasi: „Sursum corda!“, a sursum dolazi od lat. surgere – ustati, podići se. To je korijen za izraz resurrectio – uskrsnuti. Uzdignuti srca gore možemo, dakle, jedino u uskrsnom stavu, u uskrsnoj vjeri.

Zato je „Gore srca!“ poklik koji sažima svu narav kršćanskog života, svu narav kršćanskog bića koje se u bogoslužju nalazi u Božjoj prisutnosti: upravo nas Bog sam uzdiže u svoju prisutnost kada svoje srce – čitavo biće – uzdignemo iskreno njemu, kao dijete ruke svome ocu da ga digne.

Svećenik je Kristov sakrament (sveti znak Božje prisutnosti i ljubavi) koji označava glavu Njegova tijela i činjenicu da se Crkva obraća Ocu samo po Kristu, svojoj glavi. I poziva CIJELU ZAJEDNICU, koja je spoznala koga ljubi i kome služi, u krik srca da UZDIGNE, PODIGNE SVOJA SRCA! Jer idemo u nebo, (Stvoreni smo za nebo) gdje Krist sjedi s desne Ocu!

Poklikom „Gore srca!“ uzdignemo naša srca i polazimo ususret Gospodinovoj mucii uskrsnuću, da srcem nekako „dotaknem“ Boga kako bismo u njega istinski i aktivno povjerovali. Ono što je sveti Toma tražio od Gospodina Isusa je ono što svi trebamo: vidjeti ga i dodirnuti ga kako bismo ga mogli prepoznati. Sakramenti izlaze ususret toj ljudskoj potrebi. Sakramenti, a na poseban način euharistija, znakovi su Božje ljubavi, životvorne blizine i topline Božje, povlašteni načini susreta s njim.

Razgovarajmo:

Poklik „Gore srca!“ možemo zamijeniti upitnim poklikom:

- „Gdje su nam srca?“ Isus u Mt 6, 21 kaže :„Gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce!“
- Tko ili što je naše blago?
- Je li nam Isus stvarno dragocjen i vrijedan?
- Koliko nam je vrijedan?
- Što smo spremni za njega učiniti?
- Tko je Isus meni?
- Imam li neki osjećaj zahvalnosti i obveze prema Njemu?
- Kakvu obavezu imamo prema Isusu?
- Iz te obaveze, koja je moja obaveza prema Crkvi?

Potrebno je ostaviti sudionicima vrijeme za promišljanje i dati mogućnost odgovora.

Čovjek često živi od uspomena, one su duboko upisane u njegovu dušu i srce. Znaju odatle izroniti i biti izvor radosti ili žalosti, vedrih ili turobnih raspoloženja. Takve uspomene hrane sadašnji trenutak i daju čovjeku snagu da ide naprijed. U euharistijskom slavlju Crkve u kojem se kršćani sjećaju novoga spasenja čovjeka kroz milosna djela Kristova, sjećaju se Božje intervencije u povijesti, povijesti grijeha, koja je preokrenuta u povijest spasenja.

Sam je Krist sa svim što je učinio za nas (svojim utjelovljenjem, svojim služenjem patnicima, bolesnima i siromašnima, svojim naučavanjem, svojom patnjom, žrtvom, smrću, uskrsnućem, uzašašćem, poslanjem Duha Svetoga) prisutan u ovom prisjećanju i poklanja nam zajedništvo sa sobom. Sjećanje na Kristovu muku, njegov križ i smrt poradi našega spasenja ujedno je i proslava u kojoj Crkva slavi i najnovije Božje djelovanje.

Ono što je Isus povijesno jednom učinio postat će zauvijek trajnim darom njegove ljubavi. U svakoj misi Bog govori kako nikada više neće prestati ljubiti ovu zemlju, ljubiti čovjeka, mene, biti uz čovjeka, uz mene, željeti ga spasiti, željeti me spasiti. Euharistija se ne slavi u crkvama zbog ljepote obreda ili čuvanja tradicije, nego zato da ne zaboravimo da i danas živimo od onoga što se dogodilo na Posljednjoj večeri, zato što je netko za mene i tebe prvi darovao svoj život! Vrijedni smo ljubavi i darovanog života Isusa na križu, to je poruka euharistije! Slavljenje euharistije je prilika za zjedničarenje s Kristom.

Snagu svoje uskrsne ljubavi Isus je i nama darovao i neposredno daruje u svakoj misi. Euharistija će zauvijek ostati sakrament (sveti znak) Kristova raspetog i uskrsnulog tijela, sakrament njegove, iz ljubavi za nas, prolivene krvi. Ona je za nas toliko zbiljski znak koliko je zbiljska naša vjera da je Isus živ. Sveta je misa ne samo uspomena na davne događaje, nego čin sadašnjeg trenutka i susret sa živim Gospodinom Isusom.

Isus ne želi biti prisutan samo u euharistijskom kruhu i zatvoren u svetohranište. On hoće od svakoga sudionika euharistije učiniti svoje živo svetohranište, živi tabernakul i tako biti prisutan u svijetu.

Slavljenje Euharistije ima ozdravljajući učinak, ona je lijek protiv razornih snaga u cijelom čovjeku, kako bi rekao sv. Ignacije Antiohijski (biskup iz 2. stoljeća i učenik sv. Ivana apostola i evanđelista) „liječ besmrtnosti i protuotrov za smrt“.

Euharistija sadrži fascinantnu snagu i za našu pretvorbu: u susretu s Isusom u euharistijskom kruhu i vinu mi njemu dolazimo sa svim svojim strahovima, bolima i grijesima, i možemo mu predati sav teret svojeg života. On uzima na se naše bolesti i grijeha (Iz 53, 4-5) i mijenja ih za darovanu nam milost da postanemo djeca Božja (Iv

1, 12). Isusov nam euharistijski prinos sve do smrti stavlja pred oči to da čovjek ne mora očajavati glede patnje, strahova, briga, žalosti i nevolja jer smije vjerovati da ga Bog mijenja. Takvo promišljanje ide u suprotnom smjeru od naše današnje kulturalne svijesti. U današnjoj kulturi traže se brza rješenja, brzo rješavanje problema, a u slučaju potrebe i sa svim mogućim pomoćnim sredstvima. Izgubio se osjećaj za to da strpljivo podnošenje patnji može imati smisla.

Euharistija posjeduje transformativnu snagu oslobađanja ljudi od umišljaja – „računanja samo sa sobom“, od ludosti isključivoga – „moći sam učiniti“, tj. od iluzije samooslobođenja od boli, patnje, potrebe i sl. Takvo oslobođenje omogućuje čovjeku da cijeli svoj život osloni na Boga i da svoj život i svoju kulturu uredi prema izazovima Isusove oslobađajuće rečenice:

„Bez mene ne možete ništa učiniti“ (Iv 15, 5).

4. KATEHETSKE ZADAĆE

Rad u skupinama:

1. SKUPINA

Upute za rad

1. Izaberite predstavnika skupine koji će iznijeti rezultate rada.

2. Pročitajte zajedno predloženi tekst.

3. Razgovarajte o tekstu prema predloženim pitanjima.

4. Zabilježite kratko svoje odgovore.

Poslušajmo jednu životnu priču: „Vidjela sam kako se poklonio“ (iz: Umberto de Vanna: „S adolescentima“): Jedan biskup, dok je još bio župnik, jedne večeri, kao što je i običavao, kad je zatvorio crkvu ostao je dugo u molitvi, a kad je odlazio duboko se poklonio Isusu u svetohraništu. U tom času začuje neki žamor i okrene se. Iza jednog stupa pojavila se neka žena. Rekla je: „Oprostite. Ja nisam vjernik, ali sam htjela vidjeti svojim očima vjerujete li vi svećenici doista u ono što govorite o Isusovoj nazočnosti u Euharistiji. Vidjela sam kako ste se poklonili. Pomozite i meni da steknem takvu vjeru.“

1. Kada dođeš na euharistiju, tko je na oltaru? Što stvarno vjeruješ: tko je na oltaru? Kad svećenik digne hostiju – što ili koga on podiže? Što vidiš? Što je to? Je li to običan kruh, je li to komadić oblatne ili napolitanke? Tko je to? Pred kim stojiš?
2. Kada ideš na pričest u procesiji (u redu s drugim sestrama i braćom), o čemu razmišljaš?
3. Napiši kada si u životu osjetio ili kada osjećaš da ti je srce uzdignuto?
4. Što je za tebe sveto, uzvišeno, transcendentno? Jesi li ikada o tome razmišljala/o...

5. Prepoznaješ li u sebi oduševljenje i radost kada dođe nedjelja jer te Isus zove na slavlje svoje ljubavi? Ako da, zašto da? Ako ne, zašto ne? Ili zašto samo ponekad?
6. Jesi li kada pozvao nekog svog poznanika ili prijatelja koji ne vjeruje u Boga ili je udaljen od Crkve na slavlje svete mise? Zašto? Ako jesi, je li se poznanik ili prijatelj odazvao i kakvi su mu bili dojmovi poslije svete mise?
7. Na kakvo nas ponašanje u svakodnevnom životu među ljudima poziva euharistija?

2. SKUPINA

Upute za rad

1. Izaberite predstavnika skupine koji će iznijeti rezultate rada.
2. Pročitajte zajedno predloženi tekst.
3. Razgovarajte o tekstu prema predloženim pitanjima.
4. Zabilježite kratko svoje odgovore.

Pročitajmo biblijske tekstove: Lk 22, 14-20 (netko od mladih čita)

Kada dođe čas, sjede Isus za stol i apostoli s njim. I reče im: „Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke. Jer kažem vam, neću je više blagovati dok se ona ne završi u kraljevstvu Božjem.“

I uze čašu, zahvali i reče: „Uzmite je i razdijelite među sobom. Jer kažem vam, neću je više piti od roda trsova dok kraljevstvo Božje ne dođe.“

I uze kruh, zahvali, razlomi i dade im govoreći: „Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen.“ Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: „Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas prolijeva.“

1. O kojem evanđeoskom događaju govori ovaj pročitani tekst?
2. Što znače Lukine riječi: „Kada dođe čas...“? O kojem času se ovdje radi? Podsjetimo se da kada majka Marija od Isusa traži da na svadbi u Kani Galilejskoj pomogne mladencima koji su ostali bez vina, Isus odgovara: „Još nije došao moj čas.“
3. Koje osjećaje u tebi / u vama bude riječi: „Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati s vama prije svoje muke“?
4. Objasni svojim riječima četiri glagola koje evanđelist Luka koristi prije nego Isus govori riječi ustanovljenja euharistije: uzeti, zahvaliti, razlomiti i dati .
5. Što za tebe / za vas znače riječi: „ovo je tijelo moje koje se za vas predaje“?

6. Koje osjećaje bude u tebi / u vama riječi: „ovo činite meni na spomen“, u sjećanje na mene?
7. Što tebi osobno govore riječi: „Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas prolijeva“? Kakve veze taj Savez ima s tvojim životom / s našim životima?

3. SKUPINA

Upute za rad

1. Izaberite predstavnika skupine koji će iznijeti rezultate rada.
2. Pročitajte zajedno predloženi tekst.
3. Razgovarajte o tekstu prema predloženim pitanjima.
4. Zabilježite kratko svoje odgovore.

Pročitajmo biblijski tekst: Dj 20, 7-12 (netko od mladih čita)

U prvi dan tjedna, kad se sabrasmo lomiti kruh, Pavao im govoraše i kako je sutradan kanio oputovati, probesjedi sve do ponoći. U gornjoj sobi gdje smo se sabrali bijaše dosta svjetiljaka. Na prozoru je sjedio neki mladić imenom Eutih. Kako je Pavao dulje govorio, utone on u dubok san. Svladan snom, pade s trećeg kata dolje. Digoše ga mrtva. Pavao siđe, nadnese se nad dječaka, obujmi ga i reče: „Ne uznemirujte se! Duša je još u njemu!“ Zatim se pope pa pošto razlomi kruh i blagova, dugo je još zborio, sve do zore. Tad oputova. Mladića odvedoše živa, neizmjereno utješeni.

- ime Eutih znači sretan, Srećko

1. Koji je dan u našem kršćanskom kalendaru prvi dan u tjednu? Zašto su se kršćani sastajali baš u taj dan?
2. Koji je naš današnji naziv za novozavjetni izraz lomljenje kruha?
3. Zašto je mladić Eutih pao s trećeg kata?
4. Što je učinio Pavao s Eutihom kad se spustio dolje i kad su ga digli mrtva?
5. Što je Pavao učinio u gornjoj sobi nakon tog događaja s Eutihom?
6. Kako su se svi prisutni Isusovi učenici osjećali nakon što je Pavao oputovao?
7. Kako se vi osjećate kada idete sa svete mise svojim domovima? Zašto?

4. SKUPINA

Upute za rad

1. Izaberite predstavnika skupine koji će iznijeti rezultate rada.
2. Pročitajte zajedno predloženi tekst.
3. Razgovarajte o tekstu prema predloženim pitanjima.
4. Zabilježite kratko svoje odgovore.

Pročitajmo biblijski tekst: 1 Kor 11, 23-26 (netko od mladih čita)

Doista, ja od Gospodina primih što vama predadoh: Gospodin Isus one noći kad bijaše predan uze kruh, zahvalivši razlomio i reče: „Ovo je tijelo moje - za vas. Ovo činite meni na spomen.” Tako i čašu, po večeri, govoreći: „Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi. Ovo činite kad god pijete, meni na spomen.” Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu, smrt Gospodnju navješćujete dok on ne dođe.

1. Od koga je apostol Pavao primio dar vjere i dar euharistije?
2. Kako ja predajem drugima blagoslove i nadahnuća koje sam primio od Gospodina za dobrobit drugih?
3. Kada je Gospodin Isus ustanovio ili slavio prvu euharistiju?
4. Objasni svojim riječima četiri glagola: uzeti, zahvaliti, razlomiti i reći.
5. Što za tebe / za vas znače riječi: „Ovo je tijelo moje – za vas”?
6. Koje osjećaje u tebi / u vama bude riječi: „ovo činite meni na spomen” (u sjećanje na mene)?
7. Kako razumiješ riječi „smrt Gospodnju navješćujete dok on ne dođe”?

5. ZAVRŠNI DIO

Predstavljanje rezultata rada skupina. Predstavnik skupine prezentira rezultate rada svoje skupine. Čita kraće odgovore skupine. Drugi članovi se također potiču da kažu svoje mišljenje.

Nakon iznošenja rezultata rada na YouTube-u se pušta video.

Video isječak „Što dobiješ od mise?”:

<https://www.youtube.com/watch?v=-kkOQX1qlUU&t=8s>

Kada jednom doživiš susret s Bogom, to ti zauvijek promjeni život. To je radikalna obrata, obraćenje. Znam mnoge osobe koje su to doživjele u svetoj misi. Kada osjetiš Božju ljubav, osjetiš dubok mir i pomirenje sa samim sobom, prihvaćanje sebe, smisla svog života, vrijednost i darovanost, dubok smisao

svega što postoji i što se oko tebe događa, zahvalnost i radost za svaku i najmanju stvar koja ti je darovana... Bog dodirne temelje tvoga bića...

MOLITVENI ZAVRŠETAK

Budi hvaljen i slavljen, Gospodine Isuse Kriste, Sine živoga Boga. Ti si Otkupitelj svijeta, naš Prijatelj, Gospodar i Spasitelj. Dođi, Gospodine Isuse, i pomози nam da uvijek živimo s tobom i dođemo u kraljevstvo tvogega Oca. Amen.

- pjesma „*Prova ljubav te zove*“:

<https://www.youtube.com/watch?v=H3E15Vjy6oM>

U ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Amen.